

oktober 2019

Atlantik 2019

Španija

1. oktober 2019, torek

Rota

Tale zopern prehlad se me še kar drži. Nič pametnega ne naredim čez dan, takoj se utrudim in težje se skoncentriram. Grlo je boleče in težko požiram. Pravijo, da prehlad traja en teden, če ga ne zdraviš ali pa sedem dni, če ga zdraviš.

Admiralica je itak dala veto na kakšno resnejšo pasažo dokler nisem povsem dober.

Hja, se boji, da bo ona delala solo pasažo na Kanare, medtem, ko bi jaz spal.

Naprej proti meji med Španijo in Portugalsko pa te dni nima smisla rinit, saj piha točno od tam.

Par dni ni nič pihalo, zdaj pa lepo piha - okrog 15 vozlov z občasnimi sunki do 20.

Ja, proti Kanarom bi šlo danes zelo hitro. . .

Prijatelji so v tretjem poizkusu res na poti na Kanare. Sedajle imajo nekaj čez 100 milj za sabo.

1) Prvi poizkus direktno iz LaLinee (pri Gibraltarju). Najprej jih je nekaj zafrkaval veter in tok, ki se ni zmenil za njihove izračune in so napredovali zelo počasi, potem pa jih je 'izsilil' en športni ribič in peljal s palicami tik pred njimi. Ker niso bili prepričani, če imajo laks navit okrog vijaka so raje zavili v bližnjo marino v Barbate za čez noč, da zjutraj v miru pogledajo.

2) Drugi poizkus: odplujejo iz Barbata, a njihova sled na AIS-u je zelo čudna. Sem mislil, da imajo kakšne težave z jadri, ali pa da imajo Španci spet manevre in morajo počakati na konec. Ne. Kasneje sem izvedel, da so imeli gosto meglo (Američani so rekli: vidljivost kot v grahovi juhi). Pa so se obrnili in prišli spet nazaj v Barbate.

3) Tretji poizkus je je bil v redu in so lepo na poti.

Pa niso neki kekci novinci, kruzajo že 14 let. Z leti so se naučili, da se ne splača rinit z glavo skozi zid, če ni nujno.

Na dolgi rok se ponavadi splača.

In res. Imeti moraš jajca, da se odločiš, da se obrneš in se vrneš, po tem, ko si vsem rekel, da greš.

Vsak začetnik zna rinit naprej. Itak imamo vsi radarje, ta velike ladje imajo AIS in si lahko misliš: Kaj pa gre lahko narobe...

Res je, a če si le nekaj ur od obale, za naslednji dan pa je napovedano boljše vreme je po moje zrela odločitev, da se obrneš in greš nazaj. Tako je pasaže lažja, bolj zabavna in bolj varna.

In kruzamo vendar zato, da se imamo lepo, ne pa zato, da nekomu nekaj dokazujemo.

Aha, danes sem se zabaval s španskimi kurirskimi službami. Na koncu mi je uspelo plačat, da jutri poberejo moj paket v marini v Cartageni in ga dostavijo v 24 urah od prevzema sem v marino v Roto. Vsaj upam, da sem plačal to. Uporabljal sem namreč Google translate španskih strani. Denar so vzeli, me prav zanima, če bodo še pošiljko spravili do sem.

Plaža je ob oseki kar široka

Lili je bila na sprehodu in je malo slikala

Vhod v tržnico

palača LaLuna - tu je zdaj mestna hiša

stopnišče v mestni hiši

2. oktober 2019, sreda

Rota

Dan brez posebnosti. Malo kašljem, malo sem tečen, sicer vse po starem.

Danes sva se lotila enega malega boat-projecta, ki je bistveno lažje izvedljiv tukaj, ko smo s premcem na pontonu.

Naša sidrna veriga je namreč že precej raztegnjena.

To pride od trenja med členi verige. Sčasoma tam pobere cink, potem korozija pomaga razjedat železo in v vseh teh letih je rezultat tu. Veriga je bila sicer enkrat vmes že ponovno cinkana, a ne more skriti dejstva, da je stara že 14 let in da je veliko časa aktivno držala barko.

Te verige je 50m. Podaljšana je s 25m 'nove' verige - iz leta 2011. Ta zadnji konec je še lepo ohranjen, prvih 20m je pa ubogih.

Zato sva danes odpela sidro in vseh 75m verige zložila na ponton.

Primerjava pokaže, da so eni deli tako izrabljeni, da je razlike v dolžini skoraj 10%.

Ni čudno, da je veriga preskakovala pri dvigovanju.

Hkrati odstraniva še stare iztrošene in obledele oznake dolžine verige.

Midva imava na verigo navezane trakove blaga različnih barv.

Gibsy to lepo požre, vidi se dobro tako podnevi, kot ponoči in v morje ne odmetavamo plastike (če bi uporabila vezice bi le-te kmalu razpadle in padle v vodo).

Tak trak iz blaga zdrži tudi 10 let. Edino barve zbledijo.

Najine oznake:

10m - rdeč trak - pozor nevarno - ni dovolj. Ne vem, če sem kdaj sidral s samo 10m verige.

20m - rumen trak - tole je na meji, primerno za plitvo vodo brez bibavice in swela

30m - zelen trak - zelega luč. OK za nezahtevno sidranje v plitvejši vodi

40m - moder trak - modra odločitev - boš bolje spal

Nad 40m do zdaj nisva imela oznak, ker se je pri 50 začela druga veriga in je bilo to vidno.

Še največji problem je bil najti trakove ustreznih barv. Točno vem kje v garaži doma imam take zadeve. Ampak garaže je daleč.

Sedaj je pri del verige - ta, ki se vedno uporablja neiztrošen in lepo teče brez preskakovanja - no, vsaj tule, ko ni bil obremenjen. Pravi test bo, ko zapustiva marino in končno spet sidrava.

Jaz pri sidranju uporabljam za izračun dolžine verigetele formulo: veriga je = (prava globina vode + morebiten prirastek zaradi plime + 1,7m od gladine do rolčkov) krat 3 do 5. Faktor je odvisen od vrste dna, pričakovane moči vetra in

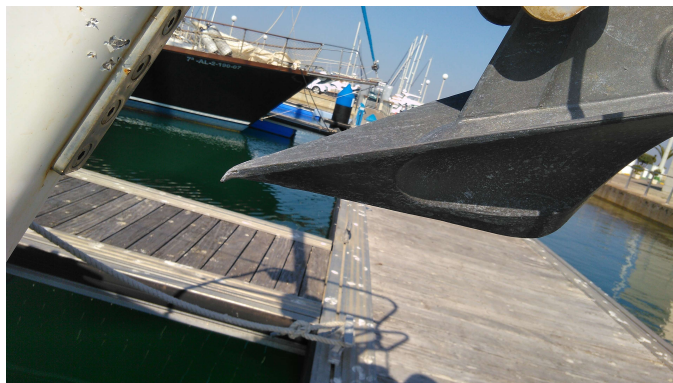
morebitnih valov.

S ta staro Rocno (35kg) sem ponavadi uporabil kar faktor 3, s tole ta novo Rocna Vulcan (25kg) pa mi je osnova bolj 4, kot 3.

V plitvi vodi dodam še malo za dobro vago, na koncu pa itak navežem še snubber (sidrni amortizer), ki podaljša verigo za nekaj metrov.

Takole stoji nova Rocna Vulkan na rolčkah

In takole mi je špico skrivilo neurje pri Scili

3. oktober 2019, četrtek

Rota

Aleluja.

Saj ne morem verjet: Danes je prišla pošiljka. Tri tedne sem rabil, da jo dobim. In to vse znotraj EU.

Sedaj imam viška rezervne dele za veternico, saj sem medtem že rešil zadevo.

Imam pa tudi originalne dokumente zavarovanja barke. Do zdaj sem imel le sprintane kopije.

Danes se tule ni kaj dosti dogajalo.

Vreme je še kar ugodno za prečenje na Kanare, a dokler prehlad ne bo čisto mimo bomo še bivakirali tukaj.

Definitivno sem danes že boljše, ampak se takoj utrudim. Enkrat po stopnicah, pa moram počivat. Že sam sebi grem na živce.

Lilika me razvaja, mi kuha čajčke in dobro papico, jaz pa ždim in grem sam sebi na živce.

Še dobro, da za silo loviva WiFi trajektne čakalnice, da lahko malo gledava Youtube in TV2go. Sicer se nekaj zatika in občasno pade dol, ampak je pa lepo, da ne kuriš preveč omejenih EU podatkov.

V martini ni v tem delu žive duše. Na našem pontonu sta dve barki, a le Heron je obljuden. Druga je prazna. Edini ljudje na pontonu so marineroti, ki vsak dan čistijo galebje iztrebke - galbi pa v nekaj minutah poskrbijo, da lahko naslednji dan perejo na novo.

V marini se pod pontoni in med fingerji vozijo prav velike ribe. V glavnem so ciplji, vmes pa se najde tudi kakšna bolj žlahtna riba. Morda orada ali kaj podobnega. Ene so take, da bi ena bila večerja za dva lačna. Ampak v marini ne bom lovil - te ribe obirajo školjke z bark in jedo s tem tudi antifouling. Za galebe so pa dobre. Cele dneve posedajo po pontonih in občasno potegnejo ven kakšno manjšo ribo. Potem je pa vik in krik, ko se kregajo zanjo.

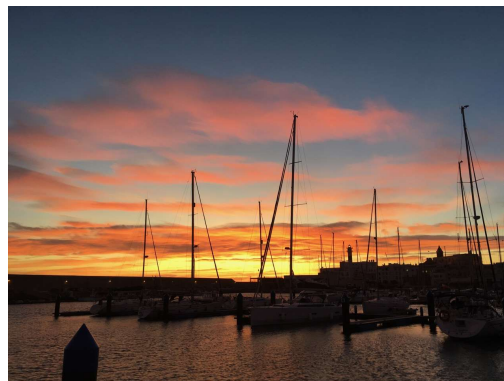
Je pa voda v marini zelo čista. Jasno, ko dvakrat na dan 4m oseke potisne vodo ven in plima natoči 4m nove oceanske vode v marino. No, pa marineroti hodijo okrog z mrežico na palici in poberejo, če prinese not kako plastiko. Lepo.

Potihem upam na odhod jutri, a pojutrišnjem je bolj verjetno. Da le veter proti Kanarom zdrži.

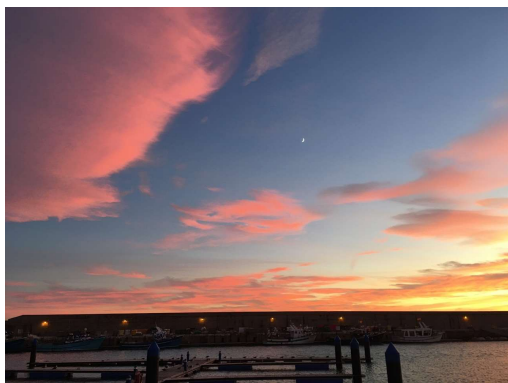
To je to za danes.

Končno je pošta tukaj. po treh tednih.

Sončni zahod. Sosednji ponton ima par bark, a ljudi ni videti.

še en sončni zahod. Vidi se, kako je naš ponton prezen.

4. oktober 2019, petek

Rota

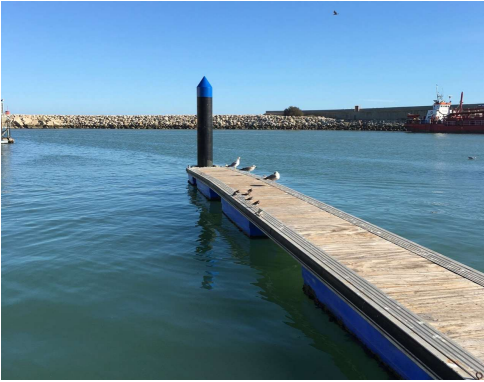
Že včeraj se je v marini pojavil nek neprijeten swel. Zvečer in ponoči se je zatekanje morja še okrepilo. Verjetno je to ostanek hurikana Lorenza, ki se je podil preko Azorov in nato proti Irski, kjer je zamrl. Morda se je napil Irskega whiskeya, meteorologi pa pravijo, da mu je zmanjkalo goriva. Gorivo za hurikane je namreč toplo morje. Če temperatura ni dovolj visoka se ne more napajat in zamre.

V marini se ne vidi nobenega valovanja, le barke zategujejo štrike in pontoni škripljejo ob stebrih. Šele, ko pogledaš nasip vidiš, da morje narašča in pada v 15 sekundnih intervalih. Okrog bark in pontonov se delajo kar mali vrtinci. Še dobro, da je vhod ozek in zavrt, sicer bi bilo slabo.

Da sem ublažil nihanje sem napeljal še dva daljša štrika na sosednji finger (itak je vse prazno), na vse krajše štrike pa sem navezal gumi amortizerje. Na srečo imam tri na barki. Sedaj je situacija precej bolj umirjena.

Danes je na naš ponton priplula še ena jadrnica. Skipper pravi, da je bil prejšnjo noč na sidru, in da je bilo grozno. Valjalo je celo noč. Pa ima veliko - 60 feetno aluminijasto barko.

Meni se prehlad izboljšuje, a raje še kak dan počakamo tule. Saj se nam ne mudi.

V marini ni nobenega vala, le zatekanje morja se čuti.

Tudi zunaj na odprtem ni videto kakih valov, dokler ne pridejo v plitvo vodo

Ko pa trčijo ob oviro se vidi, da voda ni na miru

V plitvi vodi se naredi majhen surf.

5. oktober 2019, sobota

Rota

Danes sem spal celo noč brez zbujanja zaradi prehlada. Saj res, kmalu bo 7 dni in prehlad je očitno premagan.

Mi pa Lilika nekaj kašlja cel dan.

Kakorkoli, plačam marino do jutri (do nedelje). Zjutraj samo še vrneva kartico za vrata in to je to. Potem pa na morje. Vremenska napoved kaže, da bo veter zdržal do konca pasaže. Swell bova imela sicer z boka, valove vetra pa bolj v rit oziroma polkrmo. Tako, kot veter. Bomo videli, kako bo. Če bo vetra dovolj bo OK, če ga bo premalo bo guncalo.

Danes je marina kar nekako oživela. V delu s stalnimi privezi je živahneje, saj je vikend, pa tudi na naš ponton je priplulo še par bark. Pomol je že skoraj do tretine zaseden (6 od 22 privezov).

Popoldan greva na sprehod in končno najdeva nekaj tistih slavni kameleonov. Bajje je to vrsta Sredozemski kameleon, čeprav smo že dobro na Atlantiku. Kameleonov to očitno nič ne briga.

Luštikani so, a bolj počasni, saj ni več tako toplo. Jih je pa vseeno težko slikat, ker so skriti med vejicami in je težko ostrit nanje.

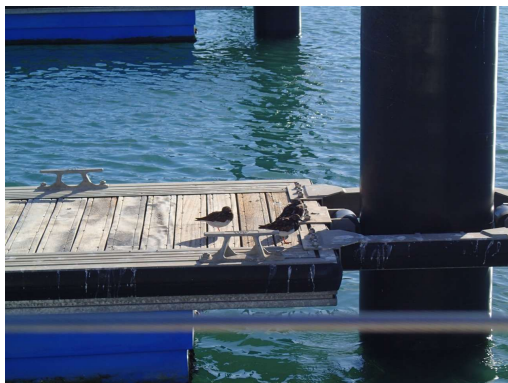
Še eno živalsko vrsto sva danes videla v marini: Box jellyfish. Verjetno gre za sredozemsko vrsto, ki je manj nevarna od zloglasne avstralske vrste, a bajje tudi ta zelo močno ožge. Če kdo kaj več ve o tem naj mi prosim sporoči (klikneš kontakt in dobiš tam vse podatke).

OBVESTILO: Tale dnevnik, ki je objavljen danes je zadnji za naslednjih 5 do 6 dni.

Toliko namreč traja pasaža do Kanarskih otokov in vmes ne bova imela prav nobene možnosti komunikacije z zunanjim svetom. Satelitskega telefona tokrat nimava, GSM signala pa seveda na odprtem ni.

Jaz bom sicer dnevnik že napisal, le na internetu ne bo objavljen.

Bomo videli, kakšno bo jutri zdravstveno stanje posadke - če bo vsaj za silo OK, potem jutri odplujemo na Kanare.

Tile male kokoške (verjetno so to deževniki) ves čas drobincljajo po pontonih in pobirajo ostanke za galebi

Meni so ful simpatične.

No, pa smo našli enega kameleona.

lepa silhueta kameleona

box jellyfish (ne poznam slovenskega imena) v marini

Pa še en kameleonček za konec.

6. oktober 2019, nedelja

Rota - pasaža proti Kanarskim otokom

Ko se zjutraj zbudim je nekaj drugače, kot ponavadi.

Vetra ni. Do sedaj je vsak dan pihal veter iz severa, danas pa ga ni. Napoved pa je bila enaka, kot prejšnje dni.

Priprave na odhod so zato počasnejše, saj upava, da se bo veter naredil.

Marino zapustiva ob 10:30. Zunaj je nekaj oceanskega vala, poizkušava jadrati, a ne gre, ker val preveč podira jadra.

Kako uro motorirava, potem je za silo dovolj vetra. A le za eno uro. Motor potem poje do popoldneva, ko končno lahko zajadramo na polna jadra. A veter ni s severa, kot so napovedovali ampak z juga.

Tolčemo orco, kakih 10 do 20° morava iz smeri. Sčasoma se smer popravlja in kmalu lahko jadramo v smeri. A čisto na ostro.

Približujeva se vodni avtocesti - koridorju, kjer je polno tovornih ladij, ki hitijo v ali iz Sredozemlja. Tu ni več trafic separation zone, kar je še slabše. Ladij ni nič manj, le plujejo bolj razpršeno.

Ob vseh teh plovilih sem se počutil kot ježek, ki teče čez polno avtocesto. Oba sva imela polne roke dela. Lili je bila na jadrih in krmilu in je skrbela, da se ognemo ladjam, ki so bile blizu (ranga 30 minut do najbližje točke), jaz pa sem spodaj

na AISu, ki ima za srečanja boljšo grafiko, kot chartploter spremljal tiste, ki bodo problem postale malo kasneje. Tako sva odcikcakala na jadra med drvečimi velikani. Večkrat na manj, kot pol milje, saj drugače ni šlo, ker so vozile na gosto.

Proti večeru skrajšava glavno jadro na drugo krajšavo, da ponoči ne bo cirkusov, pa tudi zato, da se lažje spi. Hitrost ni padla prehudo - še vedno plujemo s šestimi vozli. Je pa še vedno orca. Malo manj ostra, a vendar.

Do zdajle smo prepluli 61 milj (v 10 urah).

Atlantik 2019

Atlantik

7. oktober 2019, ponedeljek

pasaža proti Kanarskim otokom

Lili je imela večerno smeno od 20:00 do 01:00.

Očitno je športno nastrojena, saj prav krasno letimo in nabiramo milje. Še vedno je orca, a se lepo počiva. Proti koncu njene smena pa veter slabi. Zbudim se pred 01:00, ker veter pade.

Zanimivo, kako se jadralec zbudi, ko se spremeni veter.

Moja smena je eno umiranje na obroke. Vetra je vedno manj in ne preostane mi drugega, kot da kresnem motor.

Po nekaj urah luna zaide in na nebu se zasvetijo neštete zvezde, ki jih prej niti nisem opazil. V vodi je nekaj bioluminescence, a nič spektakularnega. Prav počasi nas prehiteva en velik tanker na razdalji nekaj milj. Celo noč je rabil, da se nam je približal in nas končno prehitel. Lepo vidim njegove navigacijske luči. Sprednjo belo motorno, zadnjo belo motorno (jasno, ker je daljši od 50m) in zeleno bočbo luč. Na AIS-u ga je enostavno spremljat, tudi na radarju je ves čas lepo viden. Itak, 300m železa. Če tega ne bi videl vi bil pa radar samo še za okras.

Zjutraj in čez dan se da jadrat, celo veter je zdaj skoraj iz prave smeri. Je pa oceanskega vala precej in jadra se s pokom napenjajo. Upam, da meterial vzdrži. Igrava se s smermi in nastavitvami jader, a če je vala bistveno več, kot vetra pač nič ne pomaga. Veter je zdaj bolj od zadaj (kot je med 120 in 150 navidezni) in proti večeru obupam nad glavnim jadrom in ga pospravim. Genova sedaj dobi čist veter in se manj podira. Hitrost je za kak vozle manjša, ampak gibanje barke je mehkejše.

V prvih 24 urah smo prepluli 137 NM, kar znede povprečno hitrost 5,7 vozla. Ni nek dosežek za našo barko, ampak je v redu.

8. oktober 2019, torek

pasaža proti Kanarskim otokom

Straže določava malo tudi glede na to kdo manj kašlja ali nima vročine. Jaz sem se iz prehlada pretežno izvlekel, a še vedno kašljam. Lili pa je ravno na pasaži sredi prehlada. Pomanjkanje spanca, stalno guncanje in veter 24 ur na dan sicer nista dober recept pri prehladu, a kaj hočemo. Takole imamo.

Jaz imam zato nočno stražo od enih ponoči do šestih zjutraj. Če se mi da pa malo potegnem. Luna zaide vsak dan kasneje, tako da lepo osvetljuje pretežni del noči. Je pa tema do pol devetih zjutraj. Kanari so sicer za eno uro za Španijo, a midva ladijskega časa še nisva spreminjala. Ga bova, ko prideva na cilj.

Z vetrom pa je tako, da ga je občasno za silo dovolj, občasno ga je premalo in si pomagava z motorjem. Je pa smer dokaj konstantna - polkrmo vozimo ves čas.

Večji swell nas nagiba počasi, to barka lepo požre in tudi ni tako naporno. Valove vetra nekako pospravimo brez hujše škode, če je le vetra taktar dovolj. Vmes pa se delajo neki manjši valovi, ki pridejo od strani in nas dobro zatresejo. Pridejo po ene trije v skupini, potem je nekaj minut mir, pa potem spet usekajo. Če teh ne bi bilo jih ne bi nič pogrešal.

V drugih 24 urah smo prepluli vsega 123 kar je komaj nekaj čez 5 vozlov povprečja. Celo noč smo pluli le na genovo, saj je bil veter preveč od zadaj za dve jadri. In takrat, ko je pihalo manj je šlo res počasi - 4 vozle. Če je padlo pod 4 sva prižgala motor.

Takle veter v polkrmo in dokaj veliki valovi so kombinacija, ko bi bil bolj srečen z navijalnim glavnim jadrom. Klasično dvižno glavno jadro, ki ga imamo je super, ker ima boljšo obliko in lepše vleče, a ga je težje dvigniti in pospraviti. Za tak manever je treba obrniti barko v veter, pri velikih valovih pa se tudi potem rado jadro zatakne v lazy line - v vrvico, ki drži vrečo za jadro in ki imajo sicer nalogo, da jadro spustimo v vrečo in ne mimo.

9. oktober 2019, sreda

pasaža proti Kanarskim otokom

Končno imamo nakoliko močnejši veter in se jadra nekaj hitreje.

V tretjih 24 urah smo prepluli 144 NM, torej je bilo povprečje točno 6 vozlov. Motorja je bilo v zadnjih 24 urah za eno uro. Veter je toliko od zadaj, da je možno jadranje z dvema prednjima jadroma.

Genova na port strani (levo), solent na starboard (desno), oba podprta s tanguni. Glavni pa pospravljen v vreči.

To je sicer tipična postavitvev za atlantske pasatne vetrove.

Večji del dneva je šlo OK, popoldan pa je veter oslabel in jadra so začela udarjati na valovih. Cela barka se ob tem tako strese, da me zaboli. Je bilo treba genovo pospraviti, solenta pa precej zmanjšati in si pomagati z motorjem. Saj mi je kar žal gonit motor, če piha 10 od zadaj (pravega vetra), a to je premalo, da bi jadra držala v tem velikem atlantskem valu.

Vsako delo na barki je v valovih oteženo. Narediti kavo brez polivanja in stresanja kave povsod okrog je umetnost. Dve kavi je pa splih težko narediti, ker moraš skodelico ves čas držati, da se ne prevrne.

Kljub temu vsak dan kuhava in dobro jeva. Nimava pa velikega apetita.

Metuljček na dve prednji jadri - tule še pred postavitvijo tangunov

Solent stay je dokaj blizu prednje pripone.

Lili ima že dovolj.

Takole pa malo počivamo med stražo. Pregledaš obzorje, pregledaš instrumente in malo počivaš. In to ponavljaš.

Od zadaj imava vse zaprto, tudi od strani in od spredaj. Tako manj piha in je prijetneje.

na ograjico sem tudi dal eno zaščito pred vetrom

Ko slikaš valove se na sliki itak nič ne vidi.

Ista slika nekaj sekund kasneje, ko gmota zagrne obzorje.

10. oktober 2019, četrtek

pasaža proti Kanarskim otokom - Isla Graciosa

V četrkih 24 urah smo prepluli 142 NM, torej je bilo povprečje okrog 6 vozlov.

Motorja je bilo v zadnjih 24 urah ogromno, kar 12 ur.

Veter je toliko od zadaj (v glavnem 150 do 160°, desne uzde) da glavno jadro ne pride v poštev, ker bi povsem zakrilo genovo. Vetra je en čas dovolj, en čas pa premalo. V glavnem je tako:

Če je navideznega vetra 10 vozlov ali več, potem jadramo.

Če ga je med 6 in 10 potom motorsailamo, če valovi to dopuščajo. Če se jadra podirajo in s pokom napenjajo, potem pospravimo cunje, če pa držijo, potem si izboljšamo hitrost z njimi. Včasih je potrebno 10° ali nekaj več iz smeri, da jadra lepše stojijo.

Če je navideznega vetra manj kot 6 naša težka genova ne stoji - vsaj ne na valovih. V takem primeru poje samo motor.

Ponoči se je zelo težko spalo, saj sva se kotalila sem in tja. Nekoliko se je umirilo po tretji uri zjutraj. Jutro je oblačno, celo turobno. Sonca ni videti, vse je sivo. Je pa že topleje in manj vlažno.

Danes bomo preizkusili sidrišče med Lanzarotejem in Gracioso - bomo videli, kao se obnese.

Trenutno je do preliva še 5 milj. Morda sledi zvečer dodatek dnevnika, a nič ne obljubim.

11. oktober 2019, petek

Isla Graciosa - Lanzarote (marina Rubicon)

Zvečer sva se sidrala ob otočku Isla Graciosa, ki z ozkim prelivom ločen od Lanzaroteja. Pravijo, da je to najlepše, predvsem pa najbolj mirno sidrišče na celih Kanarskih otokih. Je pa zaradi tega dokaj obljudeno.

In res, ko zaplujeva v zaliv se oceanskega swela skoraj ne čuti, valov vetra pa sploh ni.

S pomočjo radarja najdeva dovolj velik košček proste vode in vrževa sidro na 13m globine.

Še enkrat preveriva najnovjšo vremensko napoved, ki pravi, da bo veter ostal nespremenjen cel večer, celo noč in večji del drugega dneva. Odlično. Super bomo spali.

Napaka: Vremenska napoved še ne pomeni, da jo veter bere in upošteva. Prav kmalu veter pade in celo spremeni smer.

Seveda nas obrne počez na swell in seveda se v zaliv prikradejo valovi. In se guncamo celo noč. To sicer ni bilo neko močno zibanje, le rahlo pozibavanje. Mene ni motilo. Liliko pa je. In če njo kaj moti, potem se razjezi, če se razjezi jo pa vse moti. To je začaran krog zaradi katerega je slabo spala. Pa bi res oba rabila eno dobro noč spanja.

Lakorkoli, zjutraj spijsava kavico in dvigneva sidro. Vetra je le za vzorec, je treba motorirat. Do Rubikona na drugem koncu

otoka imava dobrih 30 milj. Dobro polovico odmotorirava. Namesto napovedanega severnika 10 do 15 vozlov imamo jugovzhodnik 3 vozle. Šele blizu jugozahodnega dela otoka se pojavi nekaj vetra. In to iz severa, kot je bil napovedan. Razen, da so napovedali, da bo popoldan crknil. Vsaj malo jadramo. Jadranje v oceanskem swelu a hkrati blizu otoka je zanimivo. Mi se le dvigamo in spuščamo, malo se nagibamo, a ni nič hudega. Na obali pa se voda peni in leti visoko v zrak. Vodni pršec pa veter odnaša visoko na otok.

Nasproti pride jadrnica. Zdaj jo vidiš, zdaj je ne vidiš (oziroma vidiš le jambor).

Zepeljemo okrog rta in z vetrom v krmo proti marini.

Tu se je vater lepo okreplil in komaj imam dovolj časa, da pripravim bokobrane in vrvi.

Popoldan sva lepo vezana v marini in zvečer se dobimo s prijatelji ki so tu že par dni.

Za slike mi je zmanjkalo časa. Mogoče jih dodam jutri.

Atlantik 2019

Kanarski otoki

12. oktober 2019, sobota

Lanzarote (marina Rubicon)

Ja, v marini se spi brez zibanja.

Rubicon je kar živahna marina, polno je restavracij, lokalčkov, trgovinic in podobnega in v marini vlada neko pozitivno vzdušje.

Ljudi je po lokalih kar dosti, zvečer je precej žive glasbe. A ob enajstih ali malo kasneje se glasba umiri in kdor hoče, lahko spi.

Danes je bil v marini kramarski sejem. Vsaj sto stojnic so postavili in prodajalo se je vse živo. Od usnjenih izdelkov (pasovi, torbice, denarnice) do nakita iz vseh materialov, oblačil, pokrival, dresov, lutk, igrac, spominkov in kaj vem česa vse ni bilo tam.

Par zanimivih črncev je prodajalo ure, očala in podobno robo - verjetno ponaredke, pa na roko izrezljane lesene figurice,

...

Edino kar mi ni jasno je, kako se to ekonomsko splača, saj smo vsi smo vsi samo hodili mimo, kupil ni pa nihče nič. Očitno tu pa tam le kdo kaj kupi.

Dan je minil na 'easy'. Malo sva prala perilo, dotočila vodo v akumulatorje, malo pospravila po barki, predvsem pa sva se odločila, da v tej marini ostaneva še en mesec. Tu bo najina baza za dokončanje ladijskih projektov, ki jih je kar nekaj na seznamu. Vmes pa še skočiva malo domov.

Danes se oba počutiva precej bolje. Tu je tudi občutno topleje, kot je bilo na celinski Španiji. Dolge hlače lahko pozabiš, sonce čez dan greje in iščeš senco, a vseeno ni prevroče. Marina ima tudi bazen, a danes nisva šla. Jutri je še en dan.

13. oktober 2019, nedelja

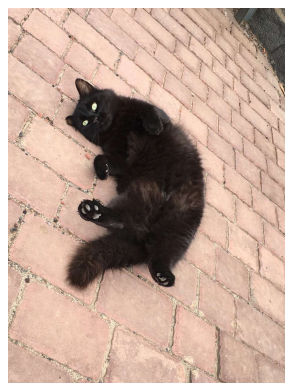
Lanzarote (marina Rubicon)

Danes sva malo raziskovala okolico marine. Pokrajino sestavlja v glavnem črn vulkanski pesek. Tu zelo redko dežuje, zato rastlinja praktično ni. Še kaktuse zalivajo.

Otoka se spomnim še od zadnjic, ko sva bila tukaj in name je naredil zelo dober vtis. Za naše pojme zelo nenavadna okolica. Gorska puščava z nešteto vulkanskimi kraterji. To bomo še detaljno raziskali.

Za potepuške mačke tukaj lepo skrbijo

Kar se pozna na razvajenih in debelih mačkah.

pogled na marino z bližnjega griča

Do sosednjega otoka - Fuertaventure sploh ni daleč

tale grad/trdnjava je bil zgrajen v 18 stoletju za obrambo pred pirati.

takole pa izgleda rastlinje v naravnem okolju.

Po marini tekajo ptiči. Marina ima lepe sprehajalne poti - tudi nad vodo.

14. oktober 2019, ponedeljek

Lanzarote (marina Rubicon)

Čas je, da se lotim ladijskih projektov.

Najprej operem barko, saj je revica še vedno slana in ima nekaj spominkov od galebov. Pa tudi drobnega peska in prahu je vse polno. Mi je že žal, da sem visokotlačni čistilec pustil doma. Držal sem ga v rokah in premišljeval, kolikokrat ga bom rabil. Ker je premočan, da bi ga lahko napajal z inverterja sem ga pač vrgel z barke v avto, saj sem zelo redko po marinah. Ja, razen v Španiji. Danes bi prišel zelo prav.

Potem se lotim nekaj rutinskega, da dobim zagon: Redni servis motorja.

Saj to je čisto enostavno, ampak: Da pridem do olja moram razkopat pol barke, prazna kantica za odpadno olje je seveda čisto nekje drugje, filtri so pod podnicami v prednji kabini, črpalka za olje spet drugje, ključ za oljni filter čisto drugod, mast za volvo ležaj pa spet nekje drugje. Ko nalovim vse to rabim že pavzo.

Potem izpraznem zadnje kabine, da lahko dvignem postelje in si zagotovim dostop do motorja.

Namestim razsvetljavo, poiščem še star časopis, pa par posodic za odpadne filtre in mastne krpe.

In imam že vsega dovolj, pa še začel nisem.

Ja, to je prekletstvo popravljanja barke, ko živiš na njej. Veš, da imaš vse, kar rabiš, a nisi prepričan kam si to nazadnje skrnil, da ni v napoto. Vedno, ko eno stvar rabiš moraš preložiti pol barke, da prideš do nje.

Nivo hladilne tekočine je prenizek. Eno uro sem iskal kantino z antifrizom, a je nisem našel. Mogoče ga pa nimam več. Ker tu ne zmrzuje, lahko dodam kar destilirano vodo. Ampak to sem pa vso porabil zadnjič za akumulatorje, v lokalni trgovini je pa nimajo.

Namažem Volvo tesnilo s posebno mastjo. To je gumi tesnilo, ki objema os motorja in preprečuje, da bi v barko vdiral voda ob vrteči se osi. Tesnilo se hladi in maže z vodo, a je vseeno potrebno vsakih nekaj sto ur tesnilne ustnice namazati. Zaenkrat je tam vse suho kot poper. Vode ni niti za vzorec. Tako mora biti.

Vmes na hitro poservisiram še črpalko WCja. Sedaj spet gladko teče.

Potem se končno lotim menjave olja. Ta poceni električna pumpica rabi celo večnost, da izčrpa staro olje. Zamenjam še oljni filter in natočim novo olje. Premalo. Dodajam, še premalo, dodajam, še premalo, dodajam, .. Preveč.

Presneto. Grem zagnat motor, mogoče bo oljni filter spil dovolj, da bi olja ravno prav. Ne, še vedno ga je preveč. Preveč olja je baje ravno tako škodljivo, kot premalo. Če je olja preveč, potem vrteči se deli motorja tolčejo po gladini olja in to ni v redu, ker ga stepajo, kot smetano. Koliko nad zgornjo črtico je še sprejemljivo? Ah, bom zvečer poguglal, jaz pač nisem strojnik.

Dovolj za danes. Menjava olja v menjalniku mi ostane za jutri. Pa še kup drugih stvari (impeler, filtri goriva, vsi mrežasti filtri).

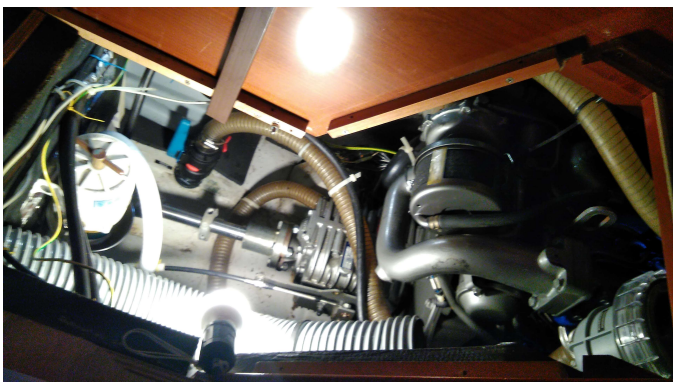
Grem sestavit postelje, da bova imela kje spati. Jutri je še en dan.

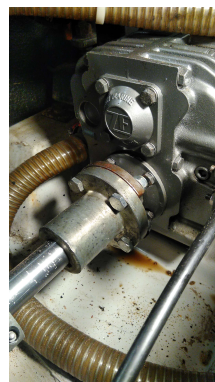
Da spraznem kabino založim salon

Dostop do motorja

Dostop do menjalnika in Racor filtra

Pod menjalnikom je malo olja. To mi ni všeč

Zračni filter je na barki zelo enostaven

V Racor filtru za nafto, ki je hkrati separator za vodo ni nič vode. Tako mora biti.

15. oktober 2019, torek

Lanzarote (marina Rubicon)

Dan je bil nekaj daljši, bo pa dnevnik krajši.

Danes sem imel rojstni dan. Vse najboljše, kapitan.

Lepo sva začela dan z rojstnodnevnim zajtrkom, ki je vključeval vse, kar je treba, seveda tudi pršut iberijskega pujsa in na koncu sladico.

Za rojstni dan sem se mad drugim počastil z obiskom marinske čendlerije, tako da zdaj imam destilirano vodo in še nekaj malenkosti, Racor filtre pa dobim čez par dni.

Zvečer smo se dobili z Dream Time posadko. Začeli smo na Heronu s pristno slovensko Srebrno Penino.

Catherine je naredila pravo pravcato domačo torto, prinesla sta še party balone, skratka super žurka.

Nadaljevali smo v oštariji, ki ima najboljše ocene na trip advisorju in je bilo dobro.

Zaključili pa smo spet na Heronu z Bushmillsom in torto.

Skratka, lep rojstni dan.

Ja, torta je bila. Homemade in baje celo veganska. Brez svinjine.

Pa napis 58, pa svečka, pa vse to...

Piham.

16. oktober 2019, sreda

Lanzarote (marina Rubicon)

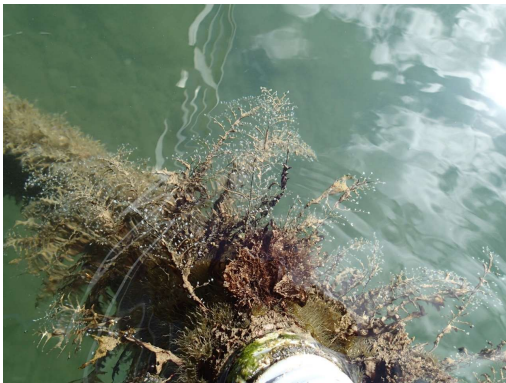
Danes smo vstali malo kasneje. Oba sva brez posledic sinočnje proslave. Super.

Končno sem uspel dokončat delo na motorju - izčrpal sem tisto motorno olje, kar ga je bilo preveč, saj sem zadnjič slabo pazil in natočil v motor preveč olja. Potem sem se lotil še menjalnika. Menjava ATF tekočine je potekala brez zapletov, edino težko je bilo izmeriti nivo, saj je tekočina bolj tekoča, kot olje za motor in se je na palčki slabo poznalo. Sem si pač pomagal z leseno merilno paličico, ki sem jo izdelal v ta namen. Stara tekočina je bila še povsem lepa na pogled - a sem jo vseeno menjal, saj smo priporočen čas za menjavo itak krepko prekoračili.

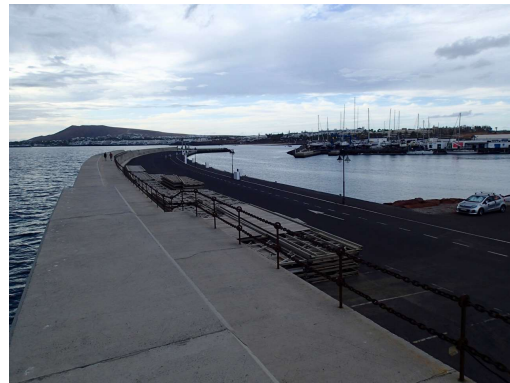
Momentnega ključa nisem našel - morda ga pa res nimam na barki. Čep menjalnika je medeninast (ali nekaj podobnega) in prevrtan z nekaj malimi luknjicami za odzračevanje, torej je treba biti previden pri zategovanju te matice. Če si prenežen se med delovanjem odvijte, če si pregrob jo pa zlomiš. Brez momentnega ključa sva improvizirala z navadnim ključem in tehtnico na vzmet. 20 Nm navora se na 14cm dolgem ključu pretvori v slabih 15 kg mase na tehtnici. Če sem prav izračunal je vijak zategnjen po navodilih proizvajalca.

Potem pa še najtežji del - vse pospraviti za sabo in barko spraviti v normalno stanje. Ta del mi je vedno odveč. No, sedaj je vse v normalnem stanju.

Proti večeru sva šla še na en sprehod. Bilo je že bolj pozno in bilo je oblačno, zato so fotke bolj črnobelesne, kot barvne.

Zame je to obraščena cev v marini, za Lili so to hidroidi in anemone. Oboji so sorodniki koral. Verjamem.

Pogled z valobrana na ozek vhod v marino

Takoj za vodom je recepcijski ponton. To je v Španiji (in marsikje drugod) standardna praksa. Prideš v marino, se privežeš na visitor ponton in odkorakaš v recepcijo urediti papirje. Zmeniš se kje boš in se potem zapelješ na svoj ponton.

Valobran marine je dolg in kar visok - dobrih 10m po moji oceni.

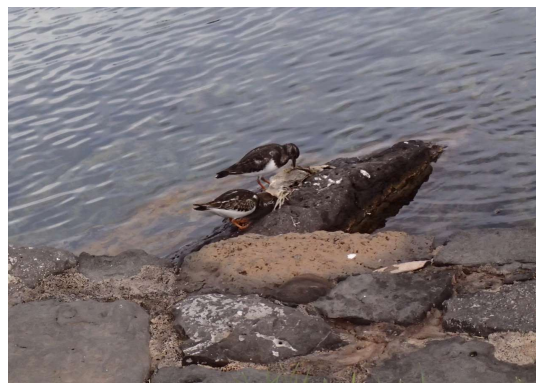
Med pontoni je dovolj prostora. Nekateri pontoni so za krajše, drugi za daljše barke. V ozadju se vidi Herona.

Marina je res lepo urejena. Desno je vhod v pokrito vkopano garažo.

Sva že na korenu valobrana

Srečna ptička se mastita z ribo. To so kamenjari (Turnstone v Angleščini). V Sloveniji ne živijo, a se jih lahko opazi ob selitvi, ko preletavajo naše kraje.

Tole pa so anemone slikane iz zraka v vodo. Voda v marini je zelo čista, saj je 2m bibavice in dobro zamenja vso vodo.

17. oktober 2019, četrtek

Lanzarote (marina Rubicon)

Nov lep, sončen dan na Lanzaroteju.

Ko grem zjutraj po svež kruh spotoma še odnesem odpadno olje, stare filtre in zaoljene krpe.

Te stvari so posebne vrste odpadki, ki nikakor ne spada v navadno kanto za smeti. V ta namen ima vsaka resna marina posebno zbiralnico.

Rubicon jo ima tudi. Čisto na drugem koncu marine je, v ladjedelnici.

Imajo celo ločene cisterne: ene za odpadni dizel in ene za odpadno olje.

Potem imajo zbiralnik za stare oljne filtre, pa zbiralnik za zaoljeno embalažo. Odlično.

V nerazvitih državah me je vedno bolelo, saj niso ločeno zbirali teh odpadkov in je olje pogosto končalo na deponijah in pronicalo v zemljo in morda celo v podtalnico. Marsikje so staro olje kar zivali na tla.

Ko se sprehajam po ladjedelnici si malo ogledujem plovila na suhem in naletim na eno majhno barkico (10m) s Kopersko registracijo.

Malo pogledam, če je lastnik kje v bližini, a ga ne najdem. Medtam pride mimo upravnica in me prijazno povpraša, če kaj

potrebujem in kako mi lahko pomaga.

Razumel sem, da je bil to lep način, da me je v resnici vprašala kaj iščem tukaj in naj se poberem iz zaprtega dela ladjedelnice, kjer nimam kaj iskati. Pozitivno. Pomeni, da skrbijo za varnost.

Povem ji, da je moja barka tudi registrirana v Kopru in jo vprašam, če slučajno ve, kje je lastnik.

Pravi, da je lastnik Slovenec in da ne more biti daleč.

Ker ga ne najdem pač grem nazaj proti marini. Nisem še naredil 30m, ko me ona pokliče in mi pokaže na fanta, ki je ravno prišel izza vogala.

Pokličem: Walter! (iz registracije barke sem prej ugotovil, kdo je lastnik, pa sem ga lahko poklical po imenu).

Zmenimo se za eno kavo.

Poba gre okrog sveta. S tisto barko jez verjetno ne bi želel več kot 50 milj od obale. Še dobro začel ni, pa je že menjal jambor, trenutno mora menjati pripone, ker so nekatere poškodovane, kobilica se mu je razmajala in jo je laminiral nazaj, krmilo je izgubil že v Jadranskem morju in so mu v Črni Gori naredili novo, os motorja je imel zvito in jo je menjal pred dobrim tednom. Motor je imel poškodovane nosilce, . . . Skratka, za moj okus veliko okvar še preden se je resno podal čez Atlantik.

Želim mu vso srečo na poti in upam, da mu barka ne bo razpadla.

Lady Ivana gre danes v vodo. Jambora še nima, tudi sicej bo na njej potrebno še kar nekaj dela.

18. oktober 2019, petek

Lanzarote (marina Rubicon)

Včeraj sva se zmenila za avto in ga danes dvignila.

Na Lanzaroteju je rentacar poceni. Za dva dni vsega 50Eur - in to full kasko itd.

In ker malega avtomobilčka iz skupine A ravno niso imeli, so nama za isti denar dali avto iz ene skupine višje - Opel Corso avtomatik.

Ampak kakšen avtomatik. To so so jetra od menjalnika.

Nazadnje sem vozil tak menjalnik pred 30 leti v Ameriki. Od takrat je šel razvoj avtomatskih menjalnikov strmo navzgor. Kar sem vozil zadnja leta je bilo tako dobro, da mi ni bilo jasno, kako avto vnaprej ugane, kaj hočem od njega.

A ne tale danes. Ta je še tak, kot tista jajca pred 30 leti.

Menjalnik in cruise control se očitno ne marata med sabo, saj sta en drugega zezala. Cruise dam na 80 km/h, motor tuli pri 4000 in več obratih. Ok, bilo je malček klanca, ampak ne toliko.

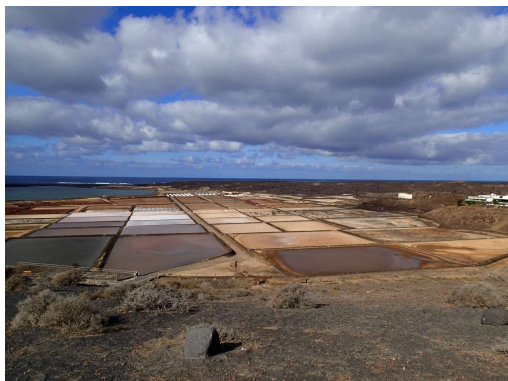
Če dodam gas se najprej dolgo časa ne zgodi nič, potem prestavi dol, pri tem cukne, kot učenec na peti uri avtošole, potem šele začne pospeševati. A sem res tako razvjen? Če je avtomatika tako slaba imam pa res raje ročni menjalnik.

No, sicer je bil avto v redu. Za ta denar zelo v redu.

Lanzarote je otok, ki je geološko izredno mlad. En del je nastal pred manj kot 300 leti. Poleg tega ima izredno malo padavin.

Rezultat je pokrajina, ki spominja na lunino površje. Ostri vulkanski kamni različnih barv, rastlinja skoraj ni, povsod vulkanski kraterji, Morje pa se zagnja in oblikuje obalo.

Sicer pa, pogledajte si slikice.

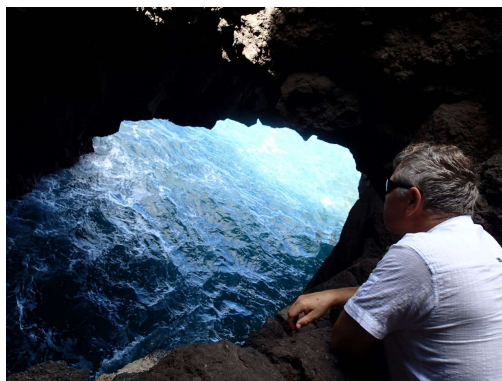
Soline. Včasih je bila proizvodnja večja, saj so sol rabili za konzerviranje rib. Zdaj ribe zmrzujejo.

Lep pridelek. Ker ne dežuje in piha suh veter imajo lažje delo, kot v Sečovljah.

Divja obala

Le zakaj nas voda tako privlači. Lahko bi kar gledal v to luknjo v lavi in opazoval valove.

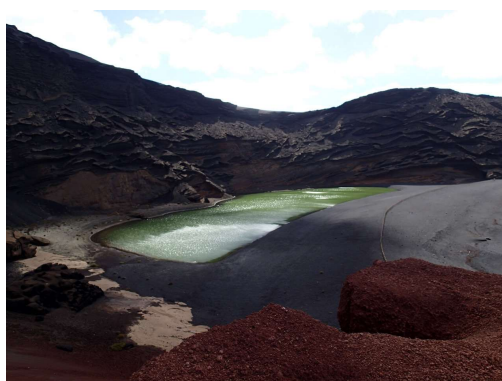
V ozadju rdeč hrib, spredaj črni kamni. To je nov del otoka.

Ko se veter poigra s kamnom

Tale vulkanček je pa nekaj starejši. Breg je poraščen z lišaji.

Zeleno jezero - ko smo bili tu pred leti smo lahko še prišli do njega. Sedaj je zagrajeno, da ga turisti ne uničijo.

Takole hišico si lahko najameš za odmaknjen dopust.

Eni so surfali na valovih

Če bi z barko peljal preblizu obale se ne bi dobro končalo

Odbita vasica.

19. oktober 2019, sobota

Lanzarote (marina Rubicon)

Danes je drugi dan, ko se na polno greva turiste.

Plan za danes je ambiciozen. Že vnaprej pa veva, da si vsega tega ne bova mogla ogledati v enem dnevu, pa ni hudega, saj še ne gremo drugam.

Začela sva z vožnjo po stranskih cestah po sredini otoka. Ustaviva se pri enem manjšem vulkanu in splezava nanj. Razgled je super, v kraterju pa je njivica. Kmetje izkoristijo malo zavetja pred vetrom.

Zanimive so tukajšnje njive. Večina jih je popolnoma praznih. Na njih ni ene rastlinice. Ko poberejo pridelek in nehajo zalivat ne raste nič. Noben plevel ne preživi suhega črnega vulkanskega peska.

Tam, kjer raste trta jo zaščitijo tkao, da okrog vsake trte naredijo ograjo iz kamenja. Danes sva videla kmeta, ki je s pihalnikom za listje pihal prah s svojih trt. Verjetno jim droben prah tako prekrije liste, da ne morejo več tvoriti fotosinteze. Ta prah je nasilen. V barki ga imam celo znotraj, ker pride not skozi okna.

Po hribolazenju greva v kaktus garden. Lili ima milijon (pesniška svoboda, da ne bi kdo štel) slik in moram priznati, da tudi meni ni žal, da sem si ogledal to čudo.

Vrt je postavljen v kraterju vulkana. Naravno okolje so smiselno dopolnili in dogradili v oazo z lepo zbirko kaktusov. Neverjetno dosti jih cveti, imajo pa kaktuse iz celega sveta. Res vredno ogleda.

Zapeljala sva se še povsem na severni del otoka na surf plažo. Vmes sva šla mimo nenavadnih sipin, ki so bele. Tu je namreč ves pesek in mivka v raznih odtenkih temno rjave, črne in močne rdeče barve in tak 'navaden' pesek prav zbode v oči.

Vračala pa sva se čez hribe. Cesta, k je speljana čez hribe je zelo dobra. Serpentine vklesane v lavo so impresivne. Prav škoda, da se malo bolje ne vidi okrog ovinka, ker tole bi z veseljem odpeljal malo bolj na športen način. Tako pa nikoli ne veš, če ti ne pride kdo nasproti, cesta je pa presneto ozka za srečevanje. Povsem na vrhu, na grebenu so se delali oblaki. Vlažen zrak z Atlantika trči v več sto metrov visoke klife in se ob dvigovanju ohladi in v pravih razmerah pride do kondenza, kar izgleda kot oblak ali megla. Tu je tudi edini del otoka, kjer rastejo rastline, ki so zelene. Celu prava drevesa so tu. Drugod so drevesa le tam, kjer jih človek zaliva.

Razgled z vrha klifov je nor. Danes sva imela sicer nekaj slabšo vidljivost, a je bil pogled vseeno nor. En korak naprej bi naredil in bi padel par sto mertov globoko. Čisto do roba si nisem upal, saj tale vulkanska kamenina je tako prhka, da jo včasih lahko zdrobiš v roki. Eni kosi pa so trdi, kot granit. Raje nisem stavil na to, da so na robu itak trdi kamni, ker če bi bili ta mehki bi jih že zdrobilo in odpihnilo.

Domov sva prišla dobro utrujena in polna vtisov. Še parkrat bo treba najet avto, da si vse do konca pogledamo.

Nore barve kamnin

Vinograd. Vsak trs ima svoje obzidje, ki ga ščiti pred vetrom

V kraterju je celo nekaj zelenja in mala njivica

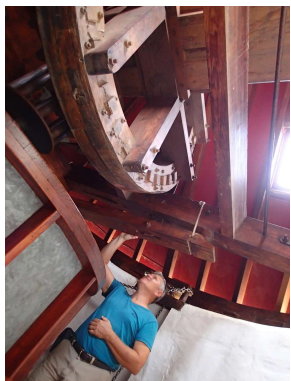
Kaktusov vrt je zgrajen v kraterju vulkana

Nisem vedel, da lahko kaktusi tako lepo cvetijo

Sem gor se pa ne bi vsedel

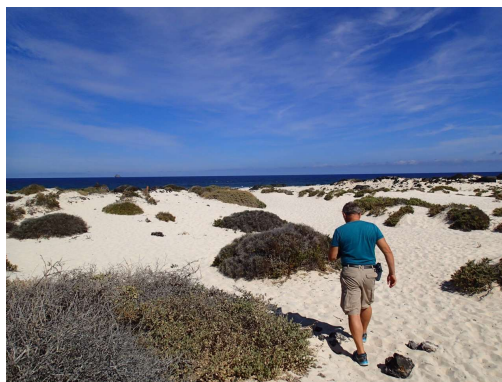
Itak je mene navdušil še mlin, ki ne obratuje več, a je znotraj še vse v dobrem stanju.

Lilika je jedla neke tapase z ribo in Kanarskim krompirjem, jaz pa nisem mogel milo kaktus burgerja. Riba je bila boljša izbira.

Spredaj Lili, zadaj mlin, vmes pa kaktusi

Tole je prava posebnost - bel pesek. Le od kod se je vzel na tem črnem otoku. Ne izgleda mi kot koralni pesek.

Pogled z vrha klifov.

V tisti vasici spodaj na plaži sva včeraj jedla. Do tma je 30 km po cesti ali en nepreviden korak.

20. oktober 2019, nedelja

Lanzarote (marina Rubicon)

Zjutraj vrnem avto. Punca je ravno prihajala v službo in se srečava na parkirišču. Dam ji ključke, ona vpraša, če je vse v redu z avtom in koliko je bencina notri. Povem, da je malo manj, kot takrat, ko sem ga dobil, pa pravi, če je le malo manj potem nič hudega.

In to je to. Nobenega pregleda, zapisnika, česarkoli. Maksimalno uporabniku prijazno. Ja, tako se obdrži stranke. Sicer pa se je danes zgodilo nekaj, kar se na Lanzaroteju ne zgodi pogosto: Deževalo je. Štejem kapljice na panoramskem oknu in jih je nekaj. Nekdo bi rekel 42. Morda je bila celo kakšna več. Že razmišljam, da bi slikal to čudo, ko vidim, da se na pontonu, ki je lesen sploh ne pozna, da dežuje. Tistih par kapljic je tik vpil in sploh ni bil moker. Itak je bilo čez dve minuti vse spet suho kot poper.

V takem podnebjju je verjetno kar težko kmetovati. So pa ponosni na lokalno pridelano hrano in jo tudi cenijo. V trgovini so na voljo poceni Španska vina in precej dražja lokalna vina. Poceni Španske pomaranče in drage Kanarske. Poceni uvožene banane in dražje Kanarske banane. Enako velja za sir in ostale artikle.

So pa lokalni pridelki ponavadi bistveno boljši. Pri bananah recimo ni primerjave.

Tule sva v glavnem jedla dobro. Nekatere jedi so nenavadne.

Najbolj nenavadna je bila ena predjed, ki je narejena iz koruzne moke - glej drugo sliko.

Koruzno moko in dodatke kar dolgo kuhajo v gost močnik. To se potem zajema s čebulo, ki je le nasoljena in rahlo okisana. Čebulo uporabiš namesto žlice, le da jo potem odgrizneš in poješ. Bajje je ta jed zelo kalorična in krepčilna. Je pa nenavadno dobra. Ta kombinacija čebule in močnika je res nekaj posebnega. Nikoli se ne bi mislil, da lahko taka kombinacija upe priti na jedilnik restavracije.

Rakci v olju s česnom so španska klasika, povsod jih servirajo v zelo veliko olja. Dodajo pa v olje svež čili, tako da olje dobi prijetno pekoč okus.

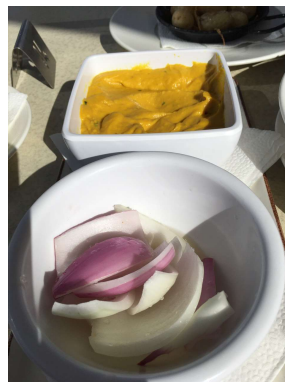
Zanimive so mi bile tudi tele školjke (dagnje), ki so pripravljene zelo naravno. Skoraj brez začimb in nepotrebnih dodatkov, a so školjke neverjetno debele in sočne. Ne vem, kaj je razlog. Morda to, da je Atlantik precej manj slano morje, kot Sredozemlje, morda to, da je voda čista, mogoče pa je to kakšna druga podvrsta.

Lanzarotčani so zelo ponosni tudi na svoj krompirček - posebna vrsta drobnega, malo bolj sladkega krompirja. V preteklosti so v gostilnah pogosto goljufali in prodajali navaden krompir za Kanarskega, zdaj pa so bajje pogoste kontrole in je tovrstna zamenjava hud prekršek. Kaj vem, če so izkoreninili goljufije s krompirjem, ali pa so s tem le pomirili turiste.

Nasplošno je bila danes lenobna nedelja, kot se za nedeljo spodobi.

Dagnje so nenavadno sočne in mesa je veliko glede na velikost školjke

S kosom čebule zajameš tole jed in potem vse skupaj pohrustaš. Po temle ni poljubljanja.

21. oktober 2019, ponedeljek

Lanzarote (marina Rubicon)

Zjutraj greva podaljšat marino, da bo Heron lahko še tu, ko se vrneva iz Slovenije.

V nekaj let starem navtičnem priručniku piše, da je marina Rubicon velika marina in tu ni nikoli problem s prostorom.

Stvari pa so se spremenile. Marina je polna do zadnjega priveza in komaj so nama našli prostor še za dodatne tri dni in to za 3 tedne vnaprej!

Celo po tem, ko ARC odpujsa čez Atlantik bo marina povsem polna.

In polni so z razlogom. Tu se res počutiš dobro. Že od prihoda, ko urediš papirje in greš na svoj privez te pospremi čoln z marineroti, da ti pokaže kam. Dva sta se izkrcala, da primeta štrike, dva sta ostala v čolnu, da pomagata, če bi bilo potrebno odigrati vlogo premčnega motorja / vlačilca / zaviralca / bokobrana. Vsi pa prijazni in nasmejani.

Pontoni so vsi s fingerji, torej ni umazanih muringov, lahko se vežeš s premcem ali s krmo in vseeno brez težav prideš z boka barke na svoj finger. V recepciji me je punca vprašala kakšen konektor imam za elektriko in mi dala adapter iz 50 na 30A.

V neki drugi marini so pustili, da sam ugotovim, da imam nekompatibilen konektor mi potem le ponudili, da lahko pri njih kupim konektor in si predelam kabel. Vsaka barka ima svoj priključek za vodo in elektriko in ni pretepanja za prosto vtičnico, kot ponekod na Hrvaškem. To je razlika v kvaliteti storitve.

Osebe je vedno prijazno in vzdušje sproščeno. WCji in kopalnice so bili do zdaj vedno čisti, koši za smeti (ko so diskretno umeščeni tik ob vsakem pontonu) pa nikoli niso bili polni ali smrdeči.

Spotoma se ustaviva v čendleriji, da dvigneva naročene Racor filtre. A filtri so napačni. Naročil sem filtre za tip B, jaz pa imam tip A. Punca se sploh ne sekira, da filtre na polico - pravi, da jih bo že prodala - in naroči prave filtre. Tu bodo čez dan ali dva. Ker tu tudi velja island time pričakujem filtre čez kake 4 dni.

Danšnji projekt pa je bil ugotoviti, kje Heron zares pušča. Potrdila sva sum, da pušča tudi veliko panoramsko okno, ki se razteza čez celo širino salona in je s Siko pritrjeno na palubo. Paluba in okno sta iz različnih materialov in imata torej različne toplotne raztezke. Vsak dan se na soncu barka segreje in ponoči ohladi in v 14 letih krat 365 dni je to veliko raztezkov in skrčitev. Ko k temu dodamo še sol in močno sonce z UV žarki je jasno, da sčasoma pametnejši odneha. In

odnehala je Sika.

Danes pustiva, da se vse dobro posuši, jutri boova spraskala ven staro Siko in na novo zatesnila.

Slikala danes nisva, zato dajem par slikic iz prejšnjih dni. Upam, da se ne podvajam s katero od jih.

Tipična pokrajina

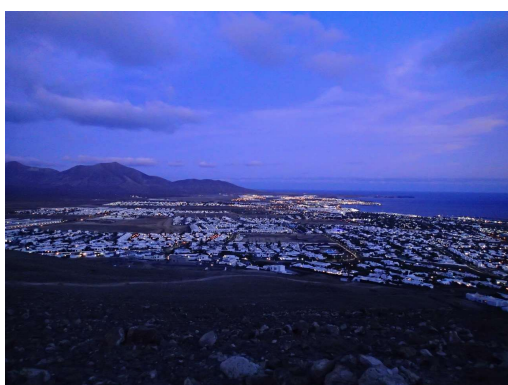
Morje oblikuje obalo

Na severu otoka se valovi zaletavajo direktno v obalo

Na tale vulkan v bližini marine sva lezla že v mraku. V kraterju je celo nekaj rastlinja

Nočni pogled v vulkana proti marini

Od rastlinja najdeš v glavnem kakšne lišaje

Ko se je zrak dvigal čez klif se je naredila vlažna meglica

En napačen korak, pa si par sto metrov nižje. Tla so zelo krušljava.

22. oktober 2019, torek

Lanzarote (marina Rubicon)

Končno sem se lotil spet malo bolj resnega projekta.

Panoramsko okno v salonu pušča. Razlog je (upam) v tem, da je popustila tesnilna masa med tem oknom in palubo. V fazi izdelave barke to veliko pleksi steklo zalepijo na palubo. Ker je paluba ukrivljena morajo zvrtni v palubo kup luknjic, da potem pleksi upognejo in privijačijo na pravo mesto. Te začasne vijake odstranijo, ko se spodnje lepilo strdi.

Potem stranske fuge zafugirajo s tesnilno maso. Sčasoma je ta masa popustila in izgleda, da voda prodira v barko skozi luknjice od vijakov. Po moji oceni je spodnje lepilo še povsod dobro zalepljeno. Vsaj tako izgleda.

Odstranila sva staro tesnilno maso (orodje: olfa, mali izvijači, pribor za urejanje nohrov), očistila fugo z brusnim papirjem, vse dobro posesala in potem očistila z isopropanolom. Dobro je vsako topilo, ki ni preveč agresivno za pleksi, ki ne pušča oljnega filma in ki dobro razmasti podlago in odstrani prah od brušenja. Potem sem fugo oblepil na obeh straneh z maskirnim lepilnim trakom. Na ta način je rob fugiranja lep, sicer izgleda zelo amatersko (vsaj, kadar jaz delam).

Za tesnenje sem uporabil Kent fast seal. To je enokomponentna MS polimerna masa, za katero pravijo, da je boljša od Sike. Bomo videli. Kent kar dosti uporabljam na barki tako za tesnenje nad in pod vodno linijo. Tudi pult v kuhinji sem zatesnil z rjavim Kentom. Zaenkrat me še ni izneveril.

Fugiranje sva zaključevala že v mraku in jutri bom videl, kako je zares narejeno.

Vmes sem (neroda) stopil na lepo poglajeno fugo in naredil celo štalo na fugi in po palubi, ko sem racal okrog. Napol strjeno tesnilno maso je nemogoče znova lepo pogladiti. Ko površina enkrat začne dobivat kožico je konec. In pri fast seal Kentu je to v nekaj minutah. Za povrh sem maso razmazal po palubi, saj nisem opazil, da imam na peti polno mase.

Bomo jutri videli, če sva uspela dobro počistiti moje odtise. V temi je zgedalo OK.

Tule je par slik.

P.S. Jaz pišem tale dnevnik, Lili pa piše blog. Zadnje čase je kar pridna. V blogu je dosti več slik. Predvsem pa drug pogled na isto dogajanje. Tule je link:

<http://heronsailing.blogspot.com/>

Blog je v Angleščini, da ga razumejo tudi najini prijatelji, ki ne govorijo Slovensko.

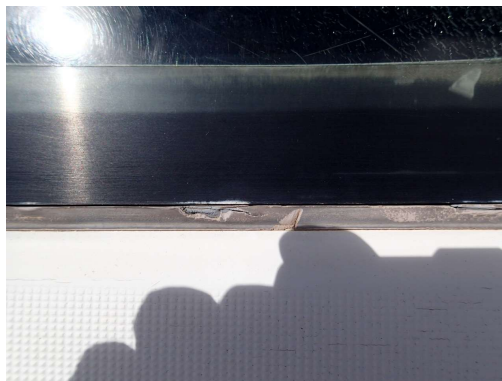
Takole zgleda panoramsko okno iz salona. V dežju je zlata vredno, da razsvetli salon.

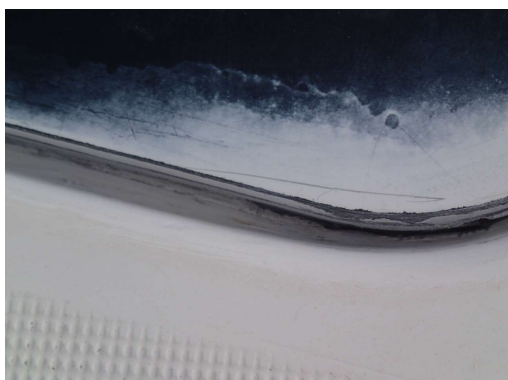
Odstranjujeva staro Siko

Takole je izgledalo sedaj

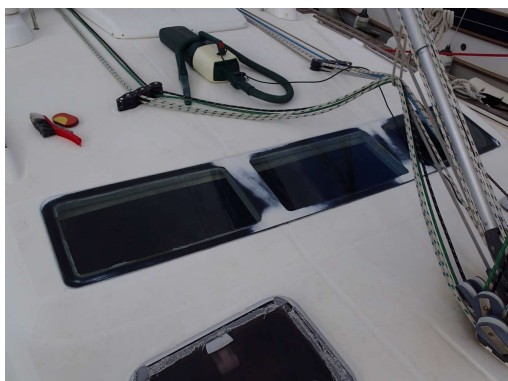
Ponekod je tesnilo manjkalo in v barko je zamakala voda

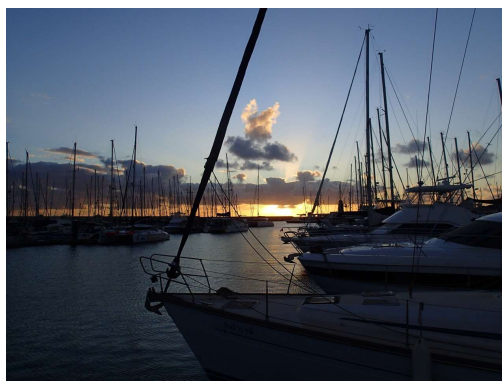
Takole pa izgleda, ko sva tesnilno maso odstranila

Pod tesnilom se vidi luknje v palubi, ki so verjetno nastale v proizvodnji, ko so upognjeno šipo lepili na palubo.

Tako. Tesnilna masa je odstranjena. Precej bele barve na pleksiju je sonce že razgradilo

Delala sva do mraka

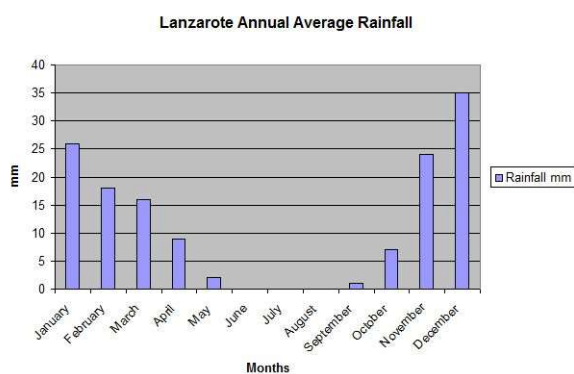
Nova masa gre v fugo

23. oktober 2019, sreda

Lanzarote (marina Rubicon)

Danes sem v dnevni svetlobi pogledal, kako izgleda tisto fugiranje od včeraj. Res je bilo treba na par mestih še malo popraviti, sicer pa ni bilo tako grozno. Ker sem vedel, da bo treba popravljat včeraj tudi nisem odstranil maskirnega traku dokler je bila masa še mehka. Za glajenje sem včeraj uporabil namiljen prst, zato sem moral pred popravilanjem sprati milnico s fuge. Pri tem se je seveda maskirni trak namočil in ga je bilo še težje odstraniti, ker se je še bolj trgal. Za tiste, ki boste kdaj fugirali: maskirni trak je najbolje odstraniti takoj po fugiranju, ko je masa še povsem mehka. Če to delaš kasneje se masa na robu traku trga z nazobčanim robom, tam, kjer je masa nekaj debelejša pa se trak rad pretrga. To sem sicer vedel tudi včeraj, a ker sem vedel, da bo treba popravljat sam ga pač pustil. Danes sva odšla na daljši peš sprehod mimo plaže Playa Blanca in naprej v kraj Playa Blanca. Angleži se v Atlantiku kopajo, kot da je poletje. Mene pa ne mika. Voda se mi ne zdi prav topla. Mogoče ima 21°C, a piha veter. Zrak ima okrog 24°C. Zame je boljša temperatura vode 27°C. Zanimivo pa je, iz česa vse ljudje lahko naredijo atrakcijo. V eno ploščo iz pranega betona je zabetonirana žlica, ki malo gleda ven. Verjetno jim je padla notri pri izdelavi. Nekdo je to na pločniku opazil, objavil na netu kot atrakcijo in sedaj je to postala skoraj lokalna znamenitost. Google maps žlički namenja 184 fotografij, podanih je 150 mnenj in žlička ima povprečno oceno 4,5 od 5. No, in zdaj še jaz pišem o njej, pa še slikco bom dal. A nismo ljudje čudni. Sicer pa je v kraju Playa Blanca je tudi trgovina Spar kjer imajo nekaj več izbire vin, kot v lokalnem Dinotu. Tudi cene so bolj normalne. Lokalna trgovinica je namreč v sami marini in so cene za navadne artikle kar nekaj višje od cen v trgovskih centrih, kjer kupujejo domačini. Za poizkušino sva vzela dve lokalni Lanzarotski vini. Baje so kar vsa dobra, ampak vsa tudi držijo ceno. Pod 7 ali 8 € ni buteljke z Lanzaroteja. Saj se ne čudim, če mora vsak trs imeti svoje obzidje, da ga veter ne izsuši in če morajo še trto zalivat. In to z vodo, ki jo pridobivajo iz morja, kar je drag postopek. Lanzarote ima pač bolj malo dežja. Povprečna količina padavin je po mesecih takale:

Junija, julija in avgusta ne dežuje.
 Septembra pade 2mm in
 oktobra 7mm dežja v celem mesecu (v Ljubljani recimo oktobra pade 147mm dežja).
 Daleč najbolj deževen je december s celimi 35mm dežja.
 Toliko za danes.

Graf količine padavin po mesecih za Lanzarote

A najdeš žlico?

Ljudje se kar kopajo

Takole pa zgleda kaktus, če ga čez poletje ne zalivajo dovolj

24. oktober 2019, četrtek

Lanzarote (marina Rubicon)

Občasno se v marino prikrade rahel swel (počasno valovanje), ki sicer ni čisto nič moteče, a ko nateguje štrike (privezne vrvi po slovensko) le ti škripajo na bitvah. Pri tem se tudi drgnejo in sčasoma poškodujejo. Zato bom uporabil gumi blažilce, ki jih imam na barki (dva imam prosta, eden je namenjen za snubber - sidrni amortizer).

Naredil bom privezne vrvi z blažilci. Na eni strani bo vpletena zanka (za lažje natikanje na bitvo), potem bo gumi blažilec, nato pa še kakih 10m vrvi. Za izdelavo sem uporabil obstoječe, stare privezne vrvi, zato je bilo vpletanje zanke nekaj težje, kot pri novih.

Vplesti zanko ali spojiti dve vrvi skupaj je pri vrvi, ki je vita iz treh snopov prav lahko. Za to ne rabiš nobenega posebnega orodja. Po moje bi moral to znati vsak, ki ima barko in ki sam skrbi zanjo. No, lahko daš to tudi komu naredit, a zadovoljstvo s tem, da narediš sam je vredno truda, da se naučiš vpletanja vrvi.

Naj priznam, da je trojna vita vrv edina vrv, ki jo znam vpletati.

Vplet oplaščene vrvi (sredica in okrog nje pleten plašč) je precej težja naloga in zahteva tudi nekaj posebnega orodja in se tega nisem nikoli naučil (Inoba).

Danes je bil kit na panoramski steni povsem strjen in sem porezal stran robove, kjer se mi je strgal maskirni trak. Nisem sto procentno zadovoljen z rezultatom (ne bom več tega delal v mraku), a fuga izgleda bistveno lepše, kot barka okrog.

Heron je pač kruzerska barka in ne šminkerska.

Racor filtrov danes še ni bilo. Od ponedeljka do četrta je očitno manj, kot 'dan ali dva'. Verjetno bodo v soboto popoldan pravijo.

Sicer se ne dogaja kaj dosti, Meni tole svaljkanje po marini ne leži preveč, ampak čez par dni greva domov in zdaj se ne bomo prestavljali drugam.

Imamo pa tule WiFi. Ker je sicer na barki internet redka in draga dobrina me je kar zasvojilo in preveč visim na netu. Ure in ure zgubim, ko gledam bedarije, namesto, da bi naredil kaj pametnega po barki. Na sidru je drugače. Net je v EU omejen (par GB na mesec) in ne moreš recimo gledati televizije ali Youtuba. Pogledaš vreme, kakšne novice, pošto, nekaj porabiš za dnevnik in to je to. Ker so GB omejeni jih pametno izkoristiš. Tule sem pa ko pijanček na all inclusive paketu - Verjetno ste že videli tiste, ki že zjutraj zabuhli in z rdečim nosom visijo za šankom, ker je pač zastoj. No, tak sem jaz na netu. Upam, da m ekmalu mine.

Stare vrvi je težje pletiti kot nove. A se vseeno da.

Štirično je precej lažje in hitreje, kot dvoročno. Sploh, če sta partnerje uigrana

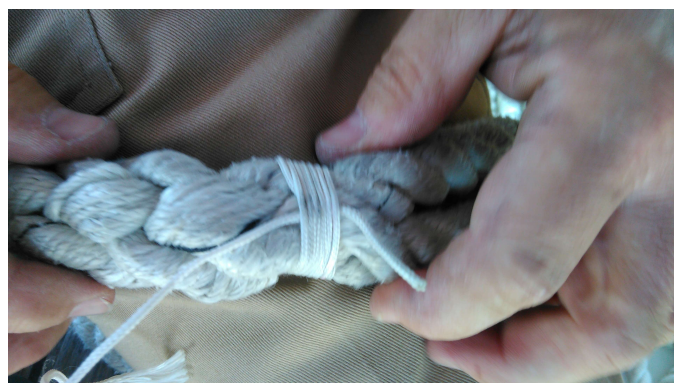
Velikost zanke je izmerjena glede na velikost naših bitev

Skoraj gotov izdelek

Še povijem . . .

. . . in potegnem konec niti pod ovoje.

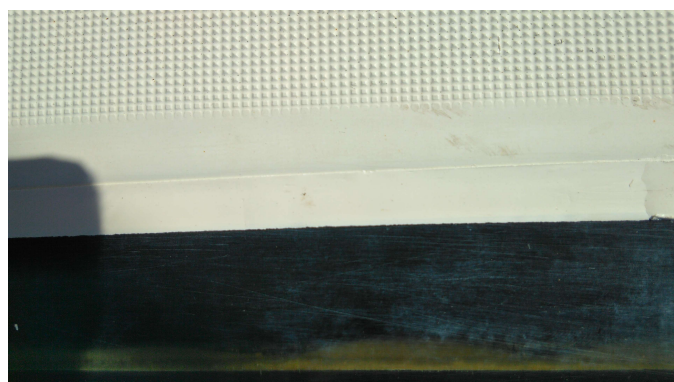
Slabo se jo vidi, a bela čaplja je prišla gledat našo sivo čapljo, ki je narisana na zadnji steni naše barke. Mogoče je pa prišla le loviti ribe.

Takole izgleda tista zafugirana šipa sedaj, ko sem še malo obrezal viške.

Vse ostalo okrog fuge izgleda slabše

Malo se vidi rob tam, kjer sem popravljaj (na sliki povsem desno).

25. oktober 2019, petek**Lanzarote (marina Rubicon)**

Pod Azori se je ustvaril ciklon in okrog njega vetrovi do 8 boforov. Zahodno od Azorov piha proti jugu, vzhodno od njih pa proti severu. Ta veter je povsem ustavil takoimenovane 'portugalske pasate', ki normalno pihajo ob Portugalski obali od severa na jug, tudi do Kanarskih otokov.

Danes je popoldan povsem nehalo pihat. Zrak se je ustavil.

To je prvič, odkar sva na Kanarih, da ne piha. Nisem prepričan, ali se le zdi (ker ne piha) ali pa je res topleje, saj se mi zdajle zvečer še nič ne zdi, da bi oblekel karkoli čez kratke hlače in majčko. Čez dan je to itak tudi sicer dovolj.

Druge dni sem si zvečer ponavadi nataknil še dolge rokave. Lili celo dolge hlače.

Za jutri pa napovedujejo še toplejše vreme. Mogoče se gremo celo kopat.

Sicer dan brez posebnosti. Slikal danes nisem.

26. oktober 2019, sobota**Lanzarote (marina Rubicon)**

Kot sem napisal: Včeraj nekaj časa ni nič pihalo.

Za danes je napovedano še manj vetra. Manj kot nič?

Ne, a za včeraj je bilo napovedano 10 do 15 vozlov. Za danes pa pravijo, da bo 0 do 5 vozlov.

Zato zjutraj odklopiva elektriko, pospraviva stranske senčike, vklopiva instrumente in se pripraviva, da izplujeva iz marine na dnevni izlet s Heronom na kopanje. Napovedano je sonce in temperature nad 25°C (ena optimistična napoved pravi, da bo celo 30°C).

Ko pijeva kavo v kokpitu nama pa žvižga okrog ušes. Pogledam na instrumente in vidim, da so sunki vetra do 17 vozlov (v glavnem pa piha okrog 10). Ja kakšna bonaca pa je zdaj to?

Sonca sploh ni videti. Nebo je do konca prekrito z oblaki.

Ne, to ni vreme za kopanje. To je vreme za sprehod. Heron bo očitno ostal še tu.

Ravno, ko se odpraviva začne deževati. No, 'deževati' je premočna beseda za teh par kapljic. Ne greva nazaj v barko zapirat oken in ne razmišljava o tem, da bi bilo dobro imeti dežnik ali kapo. To je tak Lanzarotski dež. Majica bo bolj mokra od švica, kot od dežja.

Greva na vzhod, na plažo Papagayo. Lep sprehod je bil, google pravi, da sva naredila okrog 8 km.

Lili je bila celo do gležnjev v vodi, jaz sem se oceanu približal na 5m (sem bil v supergah). Ko bo voda imela potrjeno 27 stopinj grem pa bližje.

Otrok mrzla voda očitno nič ne moti. Ene morajo starši skoraj vleči iz vode, ko imajo že čisto plave ustnice od mraza.

Temperatura je bila ravno pravnjaja, da sem z veseljem spil pivo, kopanje pa sem raje preskočil.

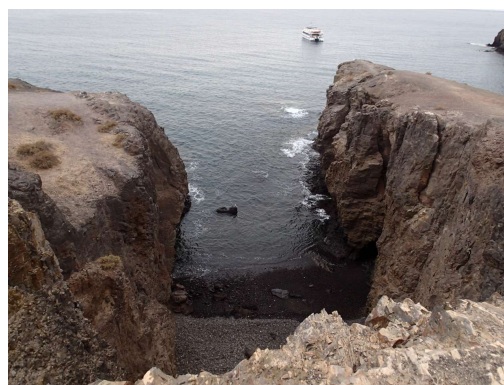
Ko se vračava spet malo dežuje, tokrat celo toliko, da se zmoči cesta.

V barki je bilo pet kapljic dežja pod odprtim oknom v WCju, drugeče pa nič. Res pa je proti večeru še malo deževalo.

Jutri se bova pa spet malo potepala naokrog z avtom. Se že veselim.

Pot proti plaži Papagayo

Tule sva srečala en slovenski par. Na skali sredi fjorda pa galeb čaka na ribo.

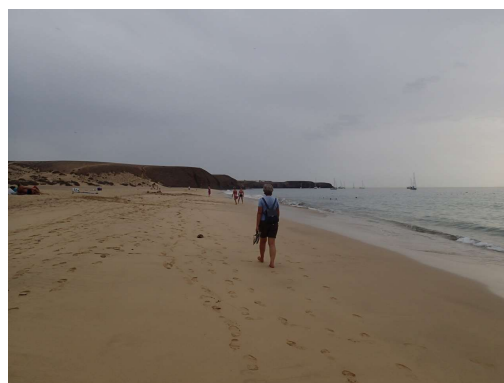
S hriba se odpre pogled na plažo. Zgoraj desno je sidrišče, kamor bi danes šla sidrat, če bi se odločila za kopanje.

Kaj so počeli s temi stolpi ne vem, še najbolj mi izgleda, kot da so to peči za žganje apna ali česa podobnega.

To je to za danes, kar se kopanja tiče.

Plaža je pa lepa. pesek je težak in se ne udara globoko.

Okrog in okrog plaže pa so vulkanski griči.

27. oktober 2019, nedelja

Lanzarote (marina Rubicon)

Zjutraj je v marini swel. To je prvič odkar sva prišla, da barke poplesujejo in resno zategujejo štrike. Do zdaj je bilo bistveno manj.

Pa sploh ne piha kaj dosti. To valovanje je očitno od ciklona nad Azori. Ups, napaka - vidim, da je ciklon 'napredoval' v hurikan po imenu Pablo. Zdaj vsaj vem, kdo nas gunca. Ni pa to zategovanje tako, da bi bilo res moteče. Edina škoda, ki jo je povzročilo danes je bila, ko sem delal kavo in sem stresel malo kave mimo skodele. To se mi itak večkrat zgodi tudi, če je povsem mirno, a danes je vsaj lahko nekdo drug kriv.

V torek greva domov. Taksi je tu kar drag, rentacar za cel can je cenejši od ene vožnje s taksijem.

In ker so rentakarovci zviti je prvi dan najema dražji, če vzameš za dva dni pa ne doplačaš dosti. In jasno vzameš za dva dni.

Ker imajo v nedeljo popoldan zaprto sva avto vzela že zjutraj (in doplačala res samo par €).

Klasičen win-win, ko smo oboji zadovoljni. Rentakarovci imajo par € več, midva pa avto za skoraj 3 dni.

Še vedno je precej cest in krajev na otoku, ki jih še ne poznavamo.

Danes je bil otok drugačen. Videla sva precej rojev metuljev. Dosti je tudi rastlin, ki so na hitro zacvetele. Par kapljic dežja, pa narava že hiti. Med črnim vulkanskim peskom poganja zelenje. Zvečer se vračava kar dobro zmatrana, čeprav sva večino dneva presedela. Več pa naj povedo slike.

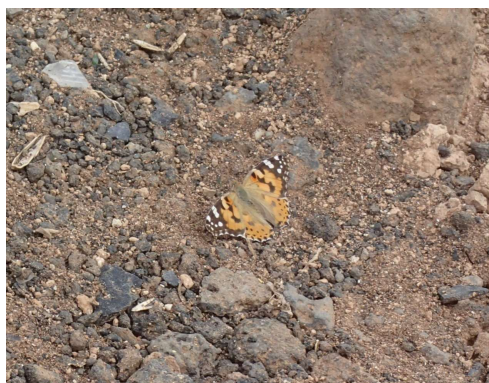
Tale sladica je bila pa vrhunska. Različne teksture gofija (pena, sladoled, koščki v medu, drobtine). Gofi je narejen iz pražene koruzne moke.

Stari in novi svetilnik na jugozahodu

Na odprtem valov sploh ni videti, šele ko pridejo v plitvo vodo se pokažejo in zlomijo

Takihle metuljčkov je bilo danes povsod polno. A slikat se ne pustijo.

Tole je sicer kamnolom, a kaže različne barve vulkanske kamenine

Na vrhu klifov sva odkrila neke votline. Verjetno so naravne, morda malo popravljene.

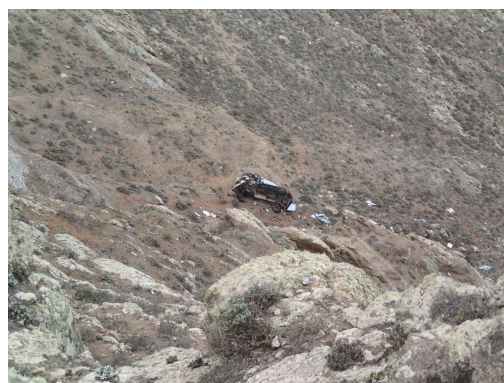
eden od vhodov

ena od mnogih dvoran

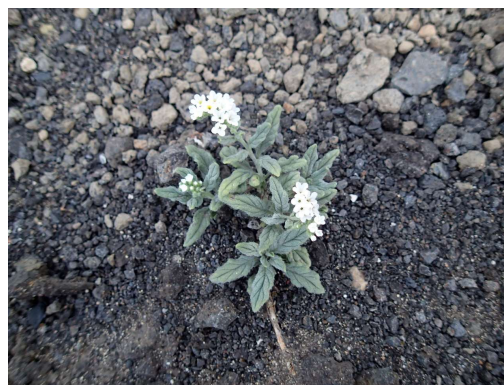
Na razgledni točki dobrih 600m nad morjem,

Če slabo zategneš ročno se lahko znajdeš par sto m nižje.

globoke razpoke v vulkanski skali

Pade par kapljic dežja, pa takoj kaj cveti.

28. oktober 2019, ponedeljek

Lanzarote (marina Rubicon)

Izlet po otoku (spet).

Za danes se odločiva, da greva pogledat Timanfayo, eno glavnih atrakcij otoka potem pa obiščeva še vinarno El Griffo. Timanfaya je kar velik vulkan v nacionalnem parku (vstopnina 10€), kjer te z avtobusom peljejo po robu kraterja vulkana. Na parkirišču, kjer se presedeš iz avta na avtobus pa je restavracija, kjer lahko ješ meso pečeno na delujočem vulkanu. V luknjo obesijo meso in počakajo, da ga vulkan speče. Ideja je sicer super, a na žalost jo je masovni turizem povozil. Ker je to ena glavnih znamenitost je tam vedno gneča. In kjer je gneča meni ni všeč.

Peljeva se po dobri asfaltni cesti zgrajeni na polju lave skozi nacionalni park. Ko se bližava vulkanu že vidiva, kako se avtobus prebija po ozki prepadni cestici na vrhu vulkana. Na Google maps sem malo gledal satelitske posnetke in sem videl, da je tam gori bilo zgrajenih več cestic, a da so se nekatere podrle. Vulkan je namreč čisto mlad (manj kot 300 let) in se teren še poseda in spreminja. Bližava se odcepu in tu naletiva na gnečo. Do mitnice pripelje več avtov, kot jih možakar lahko poservisira.

V trenutku spremeniva plan in se odločiva za rezervno lokacijo. Vulkanov namreč na Lanzaroteju ne manjka.

Tokrat greva do vulkana El Cuervo. Ta ima par dobrih lastnosti:

- 1) Zraven je parking (Iz ceste speljane po morju lave ne moreš kar zaviti na lavo, ker je teren neprimeren tudi za hojo, kaj šele za avto. Itak je pa prepovedano (ne toliko zaradi varnosti, kot zaradi ohranitve habitata).
- 2) Blizu sva
- 3) Okrog vulkana in v krater je speljana pot
- 4) Vulkan je razneslo in ker ga en velik kos manjka je možno priti v krater relativno enostavno
- 5) Vulkan je relativno mlad. Je iz istega obdobja, kot Timanfaya, torej je lava še dobro ohranjena in je erozija še ni preoblikovala.
- 6) povsem blizu ne moreš z avtom (kar odbije mase) in tam ne vozi noben bus.

Vulkan si lahko ogledaš lahko le peš, tako da prehodiš par km po žgočem soncu po črnem vročem pesku brez kakeršnekoli sence. Danes je bil namreč lep, vroč sončen dan.

Definitivno je bil vulkan vreden ogleda. Vzemite s seboj dovolj vode. Midva sva imela pol litra za oba - bolj za silo.

Pri več vulkanih na Lanzaroteju mi ni bilo jasno, kako je mogoče, da je en del živa skala, en del grobi kamni, en del pa drobci veliki slab cm. In to včasih en del črn, en del bel, en del rdeč...

Danes sem se naučil, da sta za to potrebna dva pogoja: Izbruh vulkana in hkrati stabilen veter. Ko vulkan meče v zrak lavo letijo delci visoko v zrak. Kako visoko je odvisno od tega kako veliki so in kakšna je njihova specifična teža. Če zraven še piha veter se zgodi to, da recimo žažki in veliki kosi padajo na en kup, majhni in težki kosi na drug kup (veter jih odnaša dalj), majhni in lahki kosi pa na tretji kup še bolj z vetrom.

Če pogledam melišče v slovenskih hribih so tam večji in manjši kamni pomešani med sabo, s tem da se večji kamni ponavadi zakotalijo nekoliko bolj v dolino. A prehod je dokaj zvezen in melišče izgleda povsem naravno.

Tule pa izgleda, kot bi neko gradbeno podjetje naredilo separacijo materiala in bi s stroji narinili lepe kupe povsem enakega materiala. Sploh ne zizgleda, kot bi to naredila narava sama.

Edino v kraterju vulkana izgleda tako, kot sem vajen iz naših gora. To pač zato, ker to ni več neposredna posledica izbruha ampak posledica erozije in se kamni luščijo z vrhov in se kotalijo v dolino (kot v naših hribih).

Sicer pa slike govorijo glasneje.

Aha: Saj upam, da pogledate tudi tekst pri slikah.

Vulkan naju je dobro utrudil in zlakotnil in greva k vinarju. Na netu piše, da imajo tudi solidno hrano. Pa nimajo kuhinje, le kak sir in pršut ti dajo k vinu.

Prijazni vinar najma svetuje, kje lahko kaj pojeva in se odpeljeva v tisto vas.

Lokal izgleda tako, da samoiniciativno ne bi nikoli stopil notri. Oprema in stil: nekako tako, kot predalpske gostilne sredi osemdesetih let prejšnjega stoletja. Malo lesa, malo plastike, naj izgleda malo rustikalno, bo že nekako.

Notri nisi slišal drugega, kot Španščino. Sami lokalci. Vse mize polne, na srečo so eni ravno pojedli in vstali. Eni jedo kar za šankom. Televizija igra na steni.

En model, ki bi ga z veseljem slikal, pa si nisem upal, je stal za igralnim avtomatom in metal not kovanse, kot v transu. Imel je pošvedran klobuk na glavi, zajeten trebuh mu je visel čez pomečkaje in rahlo zamaščene hlače, škornji, karirasta srajca, kosmat in rahlo habuhel v obraz, karikatura stalnega gosta vaške gostilne. Ko se mu je vsula iz avtomata lepa količina kovancev sem si mislil - danes pa ne bo žejen.

Jedilni list je seveda le v španščini in tudi kelnarca ne zna nič drugega. Glavna pa je itak tabla na steni, kjer je s kredo napisano kaj je danes za kosilo. Dve možnosti ja predjed, dve za glavno jed in dve za sladico. Kombiniraj kakor hočeš. Pivo je vključeno v ceno, kava verjetno tudi. Cena pa 8,40€.

Pa poizkusiva srečo. Bila sva prijetno presenečena tako nad kakovostjo, kot nad količino. Čisto naju je minilo, da bi šla po tem še v vinarno na degustacijo vin in pršut.

Samo še ogled sončnega zahoda v solinah in domov.

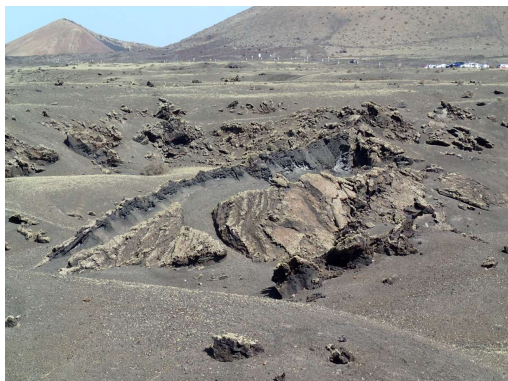
Sem utrujen a zelo zadovoljen z dnevom.

Avtobus na Timanfayi

Najin vulkan. Spredaj je lep enakomeren črn pesek, kot bi ga kdo umetno nasul

Morje lave

Ko vulkan in veter sortirata pesek po velikosti

V tem kosu lave je polno olivina

Morje lave je polno udorov

Včasih lava obstane sredi skoka

Drobni drobci se vsipajo, potem jih še malo premešča veter

Različne barve - morda iz več izbruhov?

V krater se krušijo veliki kosi lave

Tole je del vulkana, ki ga je kasnejši izbruh odpihnil stran in s tem odprl krater

Manjkajoči del kraterja je kakih 500m stran

29. oktober 2019, torek

Lanzarote (marina Rubicon)

Danes je dan za odhod v Slovenijo.

V čendleriji dvignem Racor filtre (ki so končno prišli) in zapravim še malo za neke fedre, ki bodo držali manjša okna v odprtem položaju. Po mojem je to, da naročenega blaga ponavadi še ni na dogovorjen dan del njihove uspešne marketinške strategije.

Večkrat kot greš k njim, večkrat kaj zapraviš.

Malo še porihtava po barki in spakirava prtljago za na pot.

Tokrat potujeva le z ročno prtljago.

Pot na letališče je hkrati lep izlet, saj ne greva po najbolj glavni cesti. Vrnitev avta je enostavna in hitra (v garaži pustiš avto, v pisarni zraven vrneš ključe, nihče ne gre nič pogledat. Let je pravočasen in letalo le na pol polno, Go-Opti pride po naju in ob dveh zjutraj sva doma.

S tem se dnevnik za 14 dni poslavlja.

Se beremo spet čez dva tedna.